

I forhold til den gældende lov om offentlig partistøtte forslås således tre supplerende betingelser.

For det første: Partier må kun modtage økonomiske bidrag fra foreninger, såfremt de har sikret sig, at medlemmer af de pågældende foreninger personlig på en tilmeldingskupon har tilkendegivet, at de er indforstået med, at bidraget er givet på deres vegne.

Som det andet: Partier må højst modtage en samlet støtte på 20.000 kr. om året fra én bidragyder.

For det tredje: Bidrag på over 5.000 kr. skal fremgå af partiregnskabet med beløbsangivelse og med angivelse af, hvem der har ydet bidraget.

Endelig foreslås det, at det samlede regelsæt udstrækkes til også at omfatte partiets lokale afdelinger og folketingskandidater. I bemærkningerne til beslutningsforslaget anføres bl.a., at forslaget skal sikre, at valgkampe afgøres på argumenter frem for økonomisk magt. SF ønsker pengene ud af politik, som der står.

Regeringen er selvsagt enig i, at det afgørende i den politiske debat bør være argumenter, ikke økonomisk styrke, men det er regeringens opfattelse, at forslaget skyder over målet, og at det giver anledning til en række spørgsmål og betænkeligheder af såvel principiel som praktisk karakter.

Før jeg går over til de konkrete forslag, vil jeg gerne fremhæve to generelle synspunkter.

For det første har vi i dag en lovgivning om offentlig partistøtte, der indebærer, at partier kan få støtte, såfremt de opfylder nogle enkle og let konstaterbare betingelser. Det synes jeg er en god og rigtig orden, og derfor skal man efter min opfattelse være varsom med at supplere loven med yderligere betingelser, og særlig med betingelser, der efter det foreliggende forslag vil være vanskelige at håndtere både for partierne og for de myndigheder, som skal føre kontrol med overholdelsen.

For det andet vil forslaget indebære, at der gælder forskellige regelsæt om grundlæggende spørgsmål som partibidrag og åbne partiregnskaber. Der vil gælde ét regelsæt for partier, der ønsker at modtage offentlig støtte, nemlig det regelsæt, som SF foreslår, og der vil gælde et andet regelsæt for partier, der ikke ønsker at modtage en sådan støtte, nemlig det regelsæt, som fremgår af den gældende lov om private bidrag til politiske partier og offentliggørelse af politiske partiets regnskaber.

Det vil efter min opfattelse være en uheldig retstilstand og en retstilstand, som er meget vanskelig at begrunde sagligt.

Lad mig herefter gå over til de konkrete forslag. Den første af de foreslåede nye betingelser går som nævnt ud på, at partier, der modtager bidrag fra en forening, skal sikre sig, at medlemmerne af den pågældende forening er indforstået med, at bidraget ydes. Regeringen kan ikke tilslutte sig dette forslag.

Vi har jo allerede i dag en ordening med frivillighed, der indebærer, at det enkelte medlem af en forening selv kan bestemme, hvorvidt der af den pågældendes kontingent må anvendes bidrag til politiske formål. Og det er foreningerne og ikke det parti, der modtager bidraget, som i det enkelte tilfælde skal sikre denne frivillighed.

Jeg ser ikke noget grundlag for at lægge ansvaret over på partierne. For mig at se er det helt naturligt og hensigtsmæssigt, at pligten til at sikre, at princippet om frivillighed iagttages, påhviler den, der ønsker at give bidraget, og ikke den, der modtager det.

Man må også spørge, hvad konsekvensen efter forslaget skal være af, at nogle medlemmer ikke er indforstået med, at det pågældende bidrag ydes. Betyder det, at partiet slet ikke må modtage bidrag, eller skal der blot ske en reduktion af beløbet, og hvordan skal denne reduktion i givet fald nærmere beregnes?

Og hvad skal konsekvensen være af, at et parti ikke foretager de nødvendige undersøgelser? Betyder det, at partiet skal tilbagebetale både det private bidrag og den offentlige støtte eller kun den offentlige støtte?

Jeg har alt i alt meget svært ved at se begrundelsen for den foreslåede ordening.

Det foreslås for det andet, at et parti højst kan modtage 20.000 kr. om året fra én bidragyder. Efter regeringens opfattelse taler væsentlige principielle hensyn imod en sådan ordening. Det er for regeringen et vigtigt princip, at den, der ønsker at støtte et politisk parti, som den pågældende sympatiserer med, frit kan vælge størrelsen af den støtte, han ønsker at give. Det er også i respekt for den frihed, som vi synes skal følge af vores demokratiske system.

De synspunkter om afhængighedsforhold mellem parti og bidragyder, som er beskrevet i beslutningsforslagets bemærkninger, er jo i øvrigt netop baggrunden for den lovændring om åbne partiregnskaber, som blev gennemført i 1995, og som går ud på, at bidragyderens navn og adresse skal fremgå af regnskabet, såfremt